

הַתְּחַפְּשֵׁת שֶׁל תָּמַר

הצטערה אמא מאד שתמר לא יוצאת לשמח עם כל הילדים, אך כשראתה שאין מה לעשות, היא נכנסה למטבח להכין את סעודת פורים.

רק עזבה אמא את החדר, ותמר נכנסה על קצות אצבעותיה לחדרו של אלון אחיה, לבשה את מכנסיו ואת חלצתו, נעלה את געליו. המכנסים קצת קצרים והנעלים לוחצות מעט אך תמר לא שמה לב. אספה את שערותיה בכובע, פסתה פניה במסכה, והתגנבה בשקט מהבית.

הגיעה תמר לבית הספר ועמדה שם בלי ששימו לב אליה, והתבוננה בילדים מבעד לגדר. אמא גמרה לבשל ונכנסה לחדר לראות מה קורה עם תמר, ותמר איננה. נבהלה אמא ורצה מהר לבית-הספר. "אולי ראיתם את תמרי?" שאלה את הילדים. אבל אף אחד לא ראה, גם המורה לא פגשה אותה. מיד החלה המלה בחצר. כלם מחפשים את תמר, קוראים בשמה, אך תמר איננה. תמר עומדת בחוץ מעבר לגדר, רואה את הילדים עצובים ואת אמא ומרים דואגות. נכנסה תמר לחצר. לפתע הבחינו הילדים בילד הזר, שנכנס לחצר בית-הספר עם מסכה על פניו והוא צוחק בקול רם, צחוק מתגלגל כזה, תזק כזה עד שכל הילדים החלו לצחוק יחד אתו.

הוריד הילד את המסכה מעל פניו ונגלו פניה של תמר, כשהיא צוחקת ואומרת: "עכשו אתם יודעים את מי צריך לחפש?"

ג הפורים מתקרב ובא. ומרים

המורה אמרה זאת לילדים בכתה. לא נמרה מרים את המשפט והילדים שמחו והרעישו "חג הפורים... יפוי פורים!... יפוי פורים... אני אתחפש... אני אתחפש..." הזבוב הקטן שטייל על זוגית החלון נבהל לשמע הצעקות, החל מעופף, והעיר גם את תמר שהיתה עסוקה בהתבוננות בו. היא שמעה את הילדים צועקים: "ספורים... ספורים... צריך לחפש..." לא הבינה מה קורה.

מה הפלא? ברעש שכזה איד אפשר לשמע בדיוק?

תמר אוהבת לשמע ספורים וזה דוקא פה שיש חג מיחד לספורים, "אבל מה צריך לחפש?" התפלאה תמר. בשלהילדים השתתקו מעט, שאלה: "מתי חג הספורים? ואת מה צריך לחפש בחג הזה?" הילדים פרצו בצחוק ותמר נעלבה.

במשך כל השבוע דברו בכתה על תחפושות: זאיר יהיה שודד, רות נהיה פטריה, ואירית רוצה להיות מלכה. רק תמר עמדה מהצד ולא נכרה. הילדים שאלו את תמר: "למה נתחפשי?" ותמר ענתה בכעס: "אני לא משתתפת!"

הגיע חג הפורים. הרחובות מלאו משעות הבקר בילדים מחפשים; כלם היו שם מלבד תמר. תמר נשארה לבית.

למה אינך מתחפשת? שואלת אמא. אך תמר רק מושכת בכתפיה.